

11/10

מסלולי תשלום המס
שנת 1958 - 8.58 - בסעף 19.00

השתתפו:

- א. אפרת
- ב. בהיר
- ג. דיין
- ד. חזני
- ה. כהנא
- ו. כהן
- ז. לוי
- ח. סוזניב
- ט. צור
- י. קרמן
- יא. רובין
- יב. שופמן

סוזמנים: ש. בזק - מזכיר הועדה
ג. קיסרון - משרד המשפטים

- ה' זנגי - האוצר
- י. וינר - האוצר (בסעף 4 לסדר-היום)
- ב. תורן - "
- ש. גפני - " (בסעף 6 לסדר היום)
- ש. פריאר - "
- ה' דר-זיו - "
- ה' בחליאלי - מנהל מלווה חובה (בסעף 7 לסדר-היום)

1. סדר-היום:
2. חוק המלווה לשיכון עולים (תיקון).
3. אישורים בהתאם לתקנות בדבר פטור מס על הכנסה בהתיישבות חדשה.
4. מחיר קטנועים לעולים חדשים.
5. עודפים והעברות לתקציב 1957/58.
6. גיטאות לשופטים ולדיינים.
7. צו מס קניה (תיקון).
8. ערעור בקשר לחוק מלווה חובה, תשי"ג-1953 - מעונות עמטיים.
9. אישור מתן ערבות המדינה להלוואה לחקלאות.
10. אישור מתן ערבות המדינה/לעיריית חיפה להלוואה.
11. אישור הוצאות ההבראה - ח"כ מ.ח. שפירא.
12. הודעת יו"ר הועדה על דו"ח מיוחד של מבקר המדינה (מכשל בבאי).

היו"ר י. גורלי: אני פותח את הישיבה

1. חוק המס הכנסה (שינוי סעיף 10) (תיקון)
1957

החלטת: לעיני הוועדה התיקון שהוכנה על-ידי
הממונה

2. אישורי מס הכנסה לתקופת המבחן
ממט על הכנסה בתחילת שנת המבחן

ט. חובי (יו"ב ועדת המשנה): הוועדה עומדת על דעתה שערעור שני לא יובא
לדיון בדרך כלל.

החלטת: 1. לכלול את הישובים הנאים בתקנות הפטור (אם בתוספת
א"ו אם בתוספת ב'):

- בית יפה - ספטמבר 1956,
- גדיש - "
- ברק - "
- דבורה - "
- אדירים - "
- בית ניר - "

2. לתקן תאריך עלייתם על הקרקע של הישובים הבאים:

- בר עם - ספטמבר 1954
- פרוד - אוקטובר 1953
- סג"ר דוד - אוקטובר 1951
- בית גמליאל - סרט 1950
- שורש - ספטמבר 1950
- גדות - יולי 1953
- כפר מונש - אוגוסט 1954 ולמחוק מהתקנות את ההרחבה.

3. לאשר תאריך ההרחבה לרמת-צבי - נובמבר 1957.

4. לגבי מרכזים כפריים / נהריה, אבן שמואל - ין"ר
ועדת המשנה עם נציג מט ההכנסה יחליטו אם אפשר
לכלול מרכזים אלה בתוך התקנות.

5. הבקשות הבאות נדחו על-ידי הוועדה: בנה אילן,
זרבוב, אורוות, כפר הנגיד.

6. בקשותיהם של שלם וישע נתקבלו אמנם אך הוועדה מצאה כי
לטובת הישובים היא שיכללו התקנות בסועד טאוור יותר,
כאשר יקבלו כבר תקציב החלטה וועל-כן לא נללה אותם,
לעת עתה, בתקנות.

7. לצורך לתוספת בתקנות בדבר פטור כהיאחזויות הנח"ל את
ההיאחזויות הכאורה: עין רדיאן, באר מנחה, באר אורה,
עין יתב, איזור ביצבת.

היו"ר י. גורדי:

לבד וזו הבורסה. אבל בענין זה מוכנים לעצום
עין.

ג. סוזיב:

הייתי חבר בוועדת המשנה. לא הסכמתי ואינני
משלים עם גרות העין של משרדי הממשלה, דוקא
לשהדבר בא לביטוי בתקופה של ירידה גדולה במספר העולים. אני חושב שהמחיר
שאנשי האוצר הסכימו עליו עם מפעל קייזר-פרייזר לגבי עולים, הוא עדין
גבוה. העולה צריך לשלם למפעל סכום ברוטו הקרוב ל-80-100 ל"י, ואינו
רואה לכך כל הצדקה. כו"ש שלא להכביד על אנשי האוצר, שלקחו על עצמם
להגיע להסדר עם המפעל אחרי שוועדת הכספים אישרה את התנאים לייבוא,
הסכמתי לסידור שמסר עליו ח"כ חזני, אבל אני אומר: הסכמתי לכך בלב
קשה, גם ביחס לעולה וגם ביחס למחיר בכללו.

ד. חזני:

כאמור, זה הוסכם, אבל גם אני רוצה להגיד משהו
ביחס למחיר לתושב מקומי: לדעתי המחיר הוא
מופרז. ואני אומר זאת לאחר שאני יודע כמה עולים החלקים למפעל.

הוחלט: לאשר את הצעת ועדת המשנה.

4. אישור עודפים והעברות לתקציב
1957/58.

ה. חזני:

אתחיל בכבוד מבחינת הסכום. הועדה אישרה פה
אחד העברה ממספר סעיפים של משרד החקלאות,
מתקציב הפיתוח של משרד החקלאות. בסכום כולל של 4,126,000 ל"י, המסמך
לכיסוי נזקי הבצורת של השנה. הסכום הוצא כולו או כמעט כולו, והמשרד
התחייב להגיש רשימה מפורטת של הסקנים שקיבלו את הכסף הזה, אם כמעט
ואם כהלואה. מתוך הסכום הזה כ-3 מיליון ל"י ניתנו בתורת מענק.
זאת - לכל הישובים בנגב, מפלוג'ה דרומה וישובים צעירים אחרים. היתר
ניתן בתורת הלוואה ל-25 שנה בלי הצמדה, כ-3.5%. אני שמח לציין כי בענין
זה הממשלה קיבלה את דעת החברים בוועדה. מתוך ה-3 מיליון ל"י תרפסו
הבדואים 1.2 מיליון ל"י, כי הם איבדו השנה 300 אלף דונם שעורה. הממשלה
סיפקה להם קש במסגרת הסכום הזה וכן סידורי מים. וכפי שאומרים אנשי משרד
החקלאות, עד עכשיו לא היתה תמותה בעדר, בניגוד למצב מעבר לגבול, שם
היתה תמותה בעדר, וכנראה שמסתובבים עדרים שם לכאן. גם סימנו את העדרים
בנגב וטצאו מספרים מעניינים: הבדואים מחזיקים 100 אלף ראש צאן, זה 80 ל"י
בממוצע, וכ-20 אלף במלים.

הסכום הזה נלקח מכמה וכמה סעיפים בתקציב
הפיתוח, אשר ללא ספק פוגעים באותן הפעולות, בממוצע ב-7% מכל סעיף.
דאגו לכך שלא תיפגע ההתיישבות החדשה על-ידי הקיצוץ הזה.

י. אפרתי:

האם בכלל בזה הגליל העליון? שם הסופה
הוריקה את כל היבול.

ב. חזני:

לא. זה רק הבצורת.

ז. גור:

הדבר נבדק. היו נזקים שהורידו את היבול.
במקרים בודדים היו נזקים חמורים, והם יפוצו.

א. כהיר:

ידוע כי החישוב שהיה לגבי מסקים דרומה מצאליים,
אלה שבמות הגשמים שם היא קטנה מאוד, לא הניח
את דעת המשקים האלה, והיתה פניה למשרד החקלאות לבדוק את הענין מחדש. האם
הושם לב לדבר והאם יש איזו אפשרות במסגרת הסידורים האלה לערעור על הסכום
שנקבע?

מ. קרובין :
 שני השנים היו נזקיעת התקנות לגימלאות.
 החלטת הראשון היה לזמור על הכסגרת הקיימת
 כגד לגימלאות לשנים ילעו בימים בטווח המדינה. החיסוב השני היה מקולנו
 מצאנו לזכרון לחרוג מן המסגרת הזאת ולהבטיח לשוכמים גימלאות בשיעורים
 גבוהים במקצת. העקרונות שקבענו הם: שופט פורש לקיצבה בהגיעו לגיל 70,
 אם ביקש זאת בדרך שהיקבע בתקנות, ואם החליטה ועדה רפואית שנגדר מסנו
 למלא תפקידו. שיעור הקיצבה הם גלוי עד 5 שנים - 7% לכל שנת כהונה.
 מ-5-8 שנים - 50%. למעלה מ-8 שנים - תוספת של 3% לכל שנה. פרישה בגיל
 של למעלה מ-60 תזכה את הפורש בתוספת של 2% לכל שנת גיל מעל 60.
 פרישה מטעמי בנות כטוטצותה בחוק שירות המדינה (גימלאות) - מינימום של
 21%, בתוספת של 3 פרוטיל לכל אחוז נכות. הקיצבה לשאירים: אלמנה ושני
 ילדים או שלושה ילדים - 100%. אלמנה +1-2 ילדים - 90% מהקיצבה.
 כל זאת, בתנאי שהקיצבה לשאירים לא תהיה קטנה מ-30%. במקרה של שני
 הורים - 50% מהקיצבה. הורה אחד - 30% מהקיצבה. מכסימום הקיצבה 70%.

השוני בהשוואה לשני הסוגים הנזכרים של
 מקבלי גימלאות נובע מן השוני בתנאים וכן מצוננו להבטיח את אי-תלותם
 של השופטים. גם החוק הגביל אותנו בכמה דברים. החוק קבע כי אין
 הסתנה בזכות לקבל גימלה. שופט שנפטר לאחר יום אחד שניהן כשופט, הוא
 הגיע לגיל 70 יום לאחר שניהן כשופט, החוק מאפשר לו לקבל קיצבה.
 זאת אין בידינו לשנות. לכן התאמנו את מסגרת הגימלאות.

ה. רובין :
 ביחס להשוואה לחברי-כנסת, למשל, צריך
 לזכור כי חבר-הכנסת יכול להמשיך לעסוק
 במקצועו או בעסקו, מה שאין כן שופט.

אני מציע תיקון ביחס לחמש השנים הראשונות:
 שהקיסלה לא תהיה קטנה מ-20% בכל מקרה.

היו"ר י. גורי :
 הייתי מבקש מח"כ רובין שלא יציע זאת. התחבטנו
 בוועדת המשנה בשאלה זו, והקושי נבע מכך שלא
 יכולנו לקבוע תקופת הסתנה לגבי הזכות לקבל גימלאה, מה שנקבע לגבי כל
 הסוגים האחרים של מקבלי גימלאות. לכן היינו מוכרחים להגביל זאת בצורה
 זו. אם התקבל הצעת מח"כ רובין, יהיה פירוש הדבר שלאחר יום של שירות
 כשופט יוכל השופט לקבל לכל ימי חייו קיצבה של 20%, וזה דבר ללא תקדים.

מ. קרובין :
 אני מבקש מח"כ רובין שלא לעמוד על הצעתו,
 בעיקר מאחר שהיא מוסכמת עם השופטים.

היו שלושה מקרים שועדת השרים לענייני כלכלה
 החליטה על קיצבה לשלוש אלטנות, מאחר שעדין לא היה חוק גימלאות לשופטים.
 הייתי מציע שכל מה שנחליט לא יפגע שמה שיקבלו שלוש אלה ושועדת הכספים
 תאשר להן את הגימלאות שקבעה להן ועדת השרים. למעשה, לא יהיו כאן הבדלים
 גדולים.

הוחלט : 1. לדחות את הצעת התיקון של ח. רובין.

2. לאשר את הצעת ועדת המשנה.

היו"ר י. גורי :
 לפי חוק הדיינים יש לוועדת הכספים סמכות לאשר
 גם גימלאות לדיינים. בדרך כלל אל כנו בענין
 זה בצמידות. ואני מציע לאשר את החוק הזה גם לגבי דיינים. הבעיה התעוררה
 בוועדת המשנה. אם לא קיימנו שני דיינים מקבילים אלא אמרנו כי החוק יחול
 גם על הדיינים. הייתי מציע לקבל זאת.

ז. סונזייב:
אשכנזי רואה בכך כל נחיצות. גריד לחשוב על
העניין. וגם הבריח אוטומים שיש צורך בריון.
יש להביא את הדבר לישיבה הבאה של הוועדה.

ט. קוזני:
אני טונה אל ח"כ סונזייב שיחזור בו מהצעתו.
זה עלול ליצור תקדים שלא היה עוד בוועדת
הכספים. מאז מטעלת הוועדה בשאלת הדיינים, תמיד נעשו הדברים בצטורות
לשופטים.

י. קיטרון:
אין מקום לדון בוטף מסיכה פשוטה: אפשר
להגיד שמסכורת של רב צריכה להיות קטנה
מזו של שופט, אבל איננו רואה כל מקום להכחין ביניהם לגבי קיצבה,
מאחר שהקיצבה היא רק אחוז מהמסכורת. את המסכורת קבעה הוועדה כפי
שקבעה.

ז. סונזייב: אני מקבל זאת.

הוחלט: לקבל את ההצעה להחיל את הגימלאה לשופטים
גם על הדיינים.

היו"ר י. גורי:
עלינו לחזור לנקודה אחת: מסתבר שלאותן
שלוש אלמנות שקיבלו קיצבה לפני קבלת החוק
הזה, אישרנו מה שאישרנו באופן פרוביזורי, בעוד שועדת המסנה היתה
נדעה שגם לעתיד אין לפגוע בהן.

ס. קרגמן:
בציגו השופטים מסרו כי שתיים מהן קיבלו 40%
ואחת - 30%. אינני מתאר לעצמי שאפשר
להפחית להן כמה שקיבלו עד עתה. אני מציע שנקבע שלא תהיה הרעה במצבן.
זה עניין של שני מקרים בלבד.

היו"ר י. גורי:
באופן עקרוני אינני מקבל שאם הממשלה החליטה
על משהו באופן פרוביזורי, זה מוכרח להישאר
כך, מפני שאילו היה זשייך, לא היתה הממשלה צריכה לקבוע שהחלטה שלה
היא עד שיחבר קבע בחוק. אני מקבל שלגבי שני המקרים האלה לא יהיה
שינוי, אבל באופן עקרוני צריך להשאר פתח לשינוי הדבר בהתאם למה שנקבע
בחוק.

החלט: לקבל את הסיכום של היו"ר לגבי המקרים בהם
ניקבעה קיצבה לאלמנות של שופטים על-ידי
ועדת השופטים לענייני כלכלה.

6. צו מס קבוע (הצטרף)

ש. גפני:
תושבי ישראל החוזר מחו"ל נשאי היה להביא
אתו סכומים מסוימת פטורה מסכ קניה, אבל
בתנאי שהמכוננית היתה ברשותו שנה שלמה סמוך לעלייתו ארצה. התיקון שאנחנו
מציעים הוא שהמכוננית אינה מוכרחה להיות אותה מכוננית שהיתה ברשותו בחו"ל.
התנאי הזה גרם לקושי, מפני שאם תושב ישראלי החזיק בחו"ל מכוננית גדולה
ורצה להביא מכוננית קטנה אחר, לא יכול היה, וכן במקרה שמכונניתו ביזוקה
והוא רצה להביא מכוננית אחרת.

איזה ענין יש לנו להעמיט על טשק הפכוניות של הורץ דוקא טכוניות טשומטשות?

ז. צור:

אין התנגדות לכך שיביאו טכוניות חדשות, אבל אז צריך לשלם טסים.

ש. גפני:

אני אומר שצריך היה לעשות להיפך: להכביר על הבאת טכוניות טשומטשות, ולהקל בהבאת חדשות.

ז. צור:

ואם החושב הזה רוצה למפורט את טכוניותו כעבור שנה?

י. אפרתי:

הוא צריך לשלם את ההפרטים.

ש. גפני:

האם חמש שנים זה 60 חודש, או שזה לפי לוח השנה? אני שואל זאת מפני שזה גורם שיכול להביא אנשים לכך שישארו בחו"ל עוד כמה חדשים, והייתי אומר שאין זה מוכרח להיות 60 חודש, אלא מספיק שזה חמש שנים לפי השנה הקלנדרית.

א. כהן:

אין זה שייך לכאן. זה שייך לחוק הכללי.

ז. סרזיב:

היום אנחנו דורשים 60 חודש, צריך לזכור כי המדובר בהקלות. אפשר בכלל לשאול אם הדבר מגיע לתושב חוזר. אבל אנחנו הולכים בענין זה לקראת ליברליזציה.

ש. גפני:

הוחלט: לאשר את הצעת התיקון.

7. ערעור בקשר לחוק מלווה חובה, תשי"ג-1953 - מעונות עמטיים.

ועדת הכספים דחתה את בקשת חברת מעונות עמטיים להכיר בה כחברת שיכון ציבורית לפי חוק מלווה חובה. ח"כ אידוב כהן ערעור על החלטת הועדה.

ש. בזק:

הפסוד ניתן לחברות שיכון ציבוריות. קבצנו שחברות כאלה הן חברות שאינן עובדות לשם רווחים ואינן מהלקות די ידגדה. וזוהי החברה היחידה שהיא טסוג זה ושלא קיבלה את הפסוד. איבני יודע מדוע נדחתה פקשתה על-ידי הועדה. אני חושב שהיתה זו שגיאה שצריך לתקנה.

א. כהן:

יש בפנינו מכתב של רואה החשבונות של החברה המביא רשימה של בעלי המניות: מפעלי העובד הציוני, מפעלי המפלגה הפרוגרסיבית, שמות של אנשים פרטיים שהם לטעשה אנשי ציבור.

ש. בזק:

החשוב בחברה הזאת חל לא על בנינים ומבשרים אלא על ציוד לבנין, מכונות, חמרי בנין וכו', שהופיעו בטאון החברה ליום הקובע, ה-1 באפריל 1952. הבקשה לוועדת הכספים הוגשה במחצית השניה של 1957 ואילו הסומה הסופית הוגשה לחברה הזאת ב-26 באפריל. לפי בקשת החברה המירונו חלק מהמלווה באגרות.

ה' בחליאל:

ה' נהליאלי: אשר לבקשה לפטור, אם גם בחוק לא נקבע מועד להגשת בקשות כאלה, צריך לזכור כי החוק הופיע ב-1953, וכיום אינני רואה שום אפשרות טכנית להזיז את אותו החלק בחברות אחרות, כשמייתן השחרור, הוא ניתן לאו דוקא בסעיף זה. למעשה היו אלה חברות שלא החזיקו מלאי בציוד אלא מילאו תפקיד של מתווך בין בעלי הקרקעות ובין גופים אחרים של המשתכנים. נכון שבדקנו גם מאזנים באותן החברות, ומאזן מעונות עממיים הוא מאזן של חברה מסחרית, כך שבתום לב הטלנו עליה את המלווה. היום חוששני ששינוי בהחלטת ועדת הכספים עלול לעורר סקרים נוספים ושוניים, כאשר אין יסוד לפתוח מחדש בפרשה הזאת. החברה הזאת לא קופחה, כי למעשה היא קיבלה איגרות בסכום של 6000 ל"י, ואילו הכופר עצמו לבטח נכנס לקולציה של המשתכנים, והתמחיר ודאי כולל את האחוזים האלה. גם כשחישבנו את המלאי, לקחנו בחשבון את המחיר המינימלי, ולא את המחיר בשוק החופשי. ולא היו אז ערעורים על כך.

ש. בזק: ההנמקה של ב"כ מלווה בחובה בתקבלה על דעת ועדת המסנה בזמנו, ולא הצביעו נגד ההחלטה בענין זה.

הנחלט: לקבל את הערעור של ח"כ א. כהן על החלטת ועדת המסנה בענין "מעונות עממיים".

8. אישור מתן ערבות המדינה להלוואה לחקלאות.

היו"ר י. גורי: יש סכתב משר האוצר המבקש אישור ועדת הכספים לערבות מטעם המדינה למתן אשראי לחקלאים בסכום של עשרה מיליון ל"י. (קריאת הסכתב).

הנחלט: לאשר את מתן ערבות המדינה לאשראי לחקלאים בסכום של עשרה מיליון ל"י.

9. אישור ערבית המדינה להלוואה לעיריית חיפה.

היו"ר י. גורי: קורא את אמכתב הבקשה למתן הערבות הנ"ל.

הנחלט: לאשר את מתן ערבות המדינה להלוואה הנ"ל לעיריית חיפה.

(אח"כ רשטה אר).

סמך הדגות לסלורה של 400,000 ל"י
לעיריית חיפה

היו"ר י. גורליץ

בעת שהובעדה קיימה דיון בענין זה ואשרה בהיקוס את הערבות, הוחלט להזמין את ראש עיריית חיפה ולשמוע ממנו איצטורפציה על כל הפרשה של מיטון בניית הרכבת התחתית. יחד עם זאת אסרו חברי הוועדה, כי היות והוועדה כבר נטלה על עצמה התחייבות בענין זה, אין עוד מקום שתחזור בה וכי אחרי אישור הערבות על 400,000 ל"י הראשונות תצטרך היא לאשר ערבות נוספת על אותו הסכום. בתחילת מושב החודש של הכנסת הזמין לוועדה את ראש עיריית חיפה על-יסוד הבירור שהתקיים בענין זה הוועדה איננה סבורה שהוועדה יכולה להטע כרגע מאישור הערבות.

מ. חזבי:

לא אצביע נגד אישור הערבות, מכיוון שהוועדה באשרה את המחצית הראשונה של הסכום, ידעה שהיא נותנת באופן עקרוני התחייבות לאשר ערבות על המחצית השניה של הסלורה.

מתברר שתכנית המימון של הרכבת מופרכת מתחילתה ועד סופה. גיוס הכספים בחוץ לארץ נכשל בגלל כוונת עיריית חיפה להפעיל את הרכבת גם בשנת מסקור סוסטר נודע לו כי הפצת האסמיה בשווייץ הייתה צריכה להעשנת על-ידי יהודי אחד בשם קבוצת יהודים, ויהודי זה הציג תנאי שהרכבת לא תפעל בשנת סכיוון שהתנאי לא נתקבל, לא באה מחוץ לארץ אף פרטה. בינתיים מקבלת עיריית חיפה כסף מקופות התגמולים. ברור שהפרשה לא תסתיים באישור הערבות הזאת ל-400,000 ל"י, אלא תהיינה הצאות נוספות ונצטרך כנראה לאשר גם אסמיה.

כסף שצריך היה להיות סיועד לחקלאות או לפעולות של משרד העבודה מוצא על בנין רכבת תחתית. אינני סבור שמישהו כאן היה מסכים לכך, לו ידע את המצב שלכאחילה. לבן מבקש אני להזמין את ראש עיריית חיפה, כדי לנסוע ממנו הסבר, אשר לערבות המבוקשת עתה, לא אצביע נגד האישור.

נגד האישור.

ז. סרזאייב:

כבר בפעם הראשונה התנגדנו לענין זה. הענין לא היה רציני גאיש לא האמין שראש עיריית חיפה יצליח לגייס כספים מחוץ-לארץ. ענין קרא את הצעת ראש עיריית חיפה, היה לו ברור כי הגיוס של כספים מחוץ לארץ בא רק לשם קבלת אישור על אסמיה בארץ.

אני רואה במקרה זה ושיגמה אופטימיות לפתרוש בארץ. אין כל כוונה לתקן את הדברים אלא סמס זרימה פלילית עם הזרם. אני מצטער שדווקא ועדת הכספים וגם יו"ר הוועדה, שצריכים להיות לזוגה בפענונים אלה, אומרים בגלות דעת כזאת כי ידוע להם שבזה לא יסתיים הענין. אני חושב שפרשה זו של מימון הרכבת תהווה חוסר רציון לביקור על-ידי מבקר המדינה. ספעל זה איננו יצרני ואפשר היה עוד להתקיים בלעדיו.

אני אצביע נגד אישור הערבות, אני סודיע גם ישכחבר ועדת הכספים אפנה למבקר המדינה ואבקשן לבדוק את הפרשה. אני חושב שהיא תסתיים עוד בשעורריתה. זהו ענין רציני מאד ואני מתפלא שהוועדה הסתפקה באפירה כי הזמין את ראש עיריית חיפה בדרך כזו לא הופיע לפני הוועדה עד עכשיו?

היו"ר י. גורליץ

זו אסתנו, כי לא הזכירו אותו.

ז. סרזאייב:

אסור לנו לתת דוגמה כזאת בענין שכולנו יודעים כי הוא דקוני. אני סוכן לקיים ענין ישיבה של הוועדה, אפילו בסבוע בבא שיוזמן אליה ראש עיריית חיפה, ורק אז נאשר את הערבות.

א.ו.

ועדת הכספים,
5.8.58

ג. לווין:
כאשר אישרנו את הערבות הראשונה על 400,000 ל
היה בדור שנצטרך עוד ערבות על סכום דומה.
על כן לא אצביע הפעם נגד אישור הערבות. אולם אם תבוא דרישה נוספת - אתנגד לה.
היו"ר י. גורי:
אני מבקש לאשר את הערבות, כי כאשר אישרנו
את הערבות הראשונה על 400,000 ל"י, ידענו
שנצטרך לאשר ערבות נוספת על אותו הסכום.

אני מוכן לקיים בירור בקשר לכל הפרשה
של מיסון הרכבת התחתית עוד בפגרה.

ג. סוזאייב:
בתנאי שהערבות לא תאושר היום.

ש. דיין:
אני האמנתי לתכניות מיסון הרכבת עד כדי
כך שטענתי כי אין המדינה צריכה לדרוש
ערבות. הצעתי היא לאשר עכשיו את הערבות ובשכנוע הבא לקיים ישיבה ולהזמין
אליה את ראש עיריית חיפה.

ג. סוזאייב:
אני מצטרף להצעה זו.

היו"ר י. גורי:
אינני יכול לקיים ישיבת ועדה קצר בשבוע
הבא. אך אקיים ישיבה כזאת בקרוב.

ה ח ל ט ה

הוועדה אישרה את הערבות למלווה בסך
400,000 ל"י לעיריית חיפה.
חה"כ חזני ולווין נמנעו מהצבעה,
חה"כ סוזאייב התנגד לאישור.

אישור הוצאות ההבראה של חה"כ מ. ח. שפירא

היו"ר י. גורי:
קיבלתי מכתב משר האוצר בו הוא מבקש
אישור על כך שהממשלה תשא בהוצאות
הבראתו של חה"כ מ. ח. שפירא, לאחר הפצו בכנסת.

ה ח ל ט ה

הוועדה אישרה את בקשת שר האוצר.

היו"ר י. גורי:
קיבלנו היום דו"ח מבקר המדינה על
הביקורת למטשל הצבאי. חברי הוועדה
יגבלו לעיין בחומר זה בחדרו של מזכיר הוועדה.

בזה סיימנו את העבודה. אני מאחל לחברי
הוועדה סנוחה ושנה טובה.

מ. חזני:
אנו רוצים להביע ליו"ר הוועדה הוקרה
והערכה על עבודתו המאוספת ומאחלים
לו שנה טובה.

הישיבה ננעלה בשעה 20.15.